

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Kancelarii Radców Prawnych [...] spółki partnerskiej w W.
przeciwko Narodowemu Instytutowi [...] im. (...) w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej

sprawie powstał spór na tle roszczenia o zapłatę odszkodowania za bezpodstawne wypowiedzenie umowy o prowadzenie obsługi prawnej pozwanego. Sądy obu instancji uznały roszczenie powódki za bezzasadne, stwierdzając, że w sprawie doszło do naruszenia przez powódkę części obowiązków wynikających z umowy (przede wszystkim prowadzenia na bieżąco ewidencji czynności podejmowanych w ramach świadczenia obsługi prawnej, w tym przede wszystkim aktualnego repozytorium). Istota problemu sprowadza się do wykładni postanowień umowy stwierdzających obowiązek prowadzenia przez powódkę dokumentacji czynności dokonywanych w związku z prowadzeniem obsługi prawnej. Argumentacja Sądu pierwszej instancji (zaaprobowana następnie w postępowaniu odwoławczym) jest przekonująca w zakresie, w jakim Sądy te wskazały na prawidłowość wypowiedzenia umowy przez pozwanego. W szczególności nie wydaje się, by brak prowadzenia prawidłowej ewidencji dokonywanych czynności – stanowiącej podstawę weryfikacji, czy obsługa prawna była wykonywana w sposób zgodny z umową – można uznać za uboczny obowiązek kontraktowy, którego naruszenie nie stanowiłoby ważnej przyczyny w rozumieniu art. 746 § 3 k.c. Z tych względów zagadnienia podniesione w skardze są w znacznej mierze sytuacyjne i kazuistyczne, a tym samym trudno stwierdzić, by występował na ich tle jakikolwiek problem, którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy mogło przyczynić się do rozwoju prawa.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.